

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-01-12
Besvaras senast
2022-01-19 kl. 12.00

Till klimat- och miljöminister Annika Strandhäll (S)

2021/22:731 Regelförenkling för att öka produktion och användning av biogas

Att Biogasmarknadsutredningens förslag nu äntligen börjat genomföras är välkommet. Förslagen gäller däremot främst befintlig teknik, och ny teknik saknas inte bara här utan även i annan lagstiftning. Ett exempel på detta är miljöprövningsförordningen (MPF) som inte alls hängt med i utvecklingen och därtill är otydlig kring vad som gäller.

Huvudproblemet är motsättningen mellan förbränning och förgasning i MPF:

Avseende förbränning räcker det med kommunal anmälan för anläggningar med en installerad kapacitet på upp till 20 megawatt. (MPF kap. 21 § 11)

Avseende förgasning räcker det också med kommunal anmälan för anläggningar med en installerad kapacitet på upp till 20 megawatt. (MPF kap. 21 § 4) Alltså helt analogt med förbränning.

Det finns sedan en annan mer allmän skrivning som säger att tillståndspflicht till länsstyrelsen gäller för anläggningar som tillverkar mer än 1 500 megawattimmar gas som egentligen beskriver uppgradering av gas (intentionen från lagstiftaren är antagligen att adressera uppgraderingsanläggningar för fordonsgas) (MPF kap. 21 § 5.)

Detta är helt ologiskt. För att producera 1500 MWh per år så räcker det med en installerad kapacitet på 1 500 megawattimmar/8 760 timmar = 171 kilowatt. Man kan alltså bygga en stor anläggning som förbränner 20 megawatt biomassa och det räcker med kommunal anmälan. Men om biomassan i stället förgasas kan anläggningen inte ens vara på 0,2 megawatt för att det ska krävas tillstånd av länsstyrelsen.

Situationen blir ännu mer konstig av det faktum att om samma verksamhetsutövare även hade förbränt den resulterande förnybara gasen så hade den kunnat betrakta förgasning + förbränning som en och samma anläggning, och då hade man hamnat i § 11. Det betyder, allt annat lika, att om man lägger till ett förbränningssteg till verksamheten (och den miljöbelastning som det innebär med emissioner till luft) så blir konsekvensen att det blir en enklare och billigare miljöprövning i stället för en mer komplex dito.

Biogasmarknadsutredningen visar på den stora potential som finns inom denna teknik. Baserat på de potentialbedömningar som redovisas i utredningen bör den tekno-ekonomiska/praktiska produktionspotentialen för biogas från rötning i Sverige vara mellan 14 och 15 terawattimmar 2030. Den tekno-ekonomisk-ekologiska potentialen för biogas från förgasning bör vara mellan 16 och 22 terawattimmar 2030. I ett längre perspektiv till 2050 skulle potentialen ligga kring 30 terawattimmar (avser förgasning). Det är avsevärda mängder som skulle kunna komma till stor nytta. Då kan inte regelverken fördyra och försvåra i onödan.

Den självklara lösningen är såklart att förenkla även för den som förgasar. Det enda som krävs för att det ska vara möjligt är att Naturvårdsverket utformar nya vägledningar kring pyrolys och förgasning.

Min fråga till klimat- och miljöminister Annika Strandhäll blir därför:

Är ministern beredd att ge Naturvårdsverket i uppdrag att utföra nya vägledningar kring pyrolys och förgasning för att underlätta användandet och tillämpningen?

.....

Rickard Nordin (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck